

— Да вечерямы, прочее единъ вечеръ заедно, ще поканѣж и Едилъ Панса, имамъ превъсходны муруны запрени въ рыбницата си.

— Не щж да са отегчавашъ. Мразѣж персидскытъ *икрамы* (а). Азъ лесно са задоволивамъ, но сега мръква и азъ отивамъ на баня, а ты?

— Азъ трѣба да срѣснѣж Хазнедаря по служба, а подиръ туй ще отидѣж въ храма на Изида. Сбогомъ.

О, какъвъ презетъ, тщеславецъ и неодѣланъ человекъ! Рече на ума си Клодій, като вървѣше полека; той мысли че за вечеритѣ и за виното му ный ще забравимъ, че е сытъ на отпущеникъ; че туй съвѣсмъ ще го забравимъ защото му земамы златото на игра. Тѣзи благородны богаты сж неисчерпанъ изворъ за насъ испаджылтѣ благородны.

Туй като си прекарваше на ума Клодій, стигнѣж на Домиціановата улица, която зазидена отъ хора и колесницы представляше единъ дѣятеленъ животъ и движеніе, какъто днесъ улицытъ на Неаполь.

Когато цвѣнцытъ на колесницытъ раздавахъ на сѣкждѣ прѣятенъ единъ за слуха звукъ, Клодій бѣше цѣлъ вниманіе, и поздравяваше кога съ рѣка кога съ усмыхка шествующытъ на колесницытъ за да привлече погледытъ имъ; и на истина другый по-извѣстенъ момъкъ отъ Клодія немаше тогасъ въ Помпея.

— Клодіе, че какъ премина нощта съ онуй си добро щастіе? извика къмъ него съ армоническій и сладкъ гласъ единъ приличенъ момъкъ возенъ на една изящна колесница. На вѣншната бронзова обкова на тѣзи колесница бѣхъ начертаны искусство олимпійскытъ игры, дѣло на превъсходна грѣцка рѣка; коньетѣ които я тегляхъ бѣхъ отъ най-рѣдката парейнска порода, стройнытъ имъ членове мыслишъ че презиратъ земята и са стремѣтъ къмъ въздушнытъ обиталища; при сичко туй щомъ допрѣше до тѣхъ бичетъ на колесничера, който сѣдѣше задъ господари си, тѣ въ единъ мигъ сѣ обращахъ на неподвижны статуи, и тогасъ бы помислилъ че сж едно отъ чуднытъ онѣзи създанія на Праксителя. Но и притежательтъ на колесницата имаше граціозната и правилна сразмѣрность която толкосъ дирахъ за първообразъ аѣнскытъ скулпторы. Прекраснытъ кждърцы на космытъ му, съвършенната сразмѣрность на чертитѣ на лицето обличавахъ грѣцкото му происхождение. Той не носяше тога, защото отячителното туй облѣкло на Римлянытъ служаше во времената на императорытъ, за источникъ на присмѣхы на онуй съсловіе хора, което са считаше като законодатель на модата, напротивъ той бѣ облечено

(а) Persicos odi apparatus. Начало на една Гораціева ода.